

بهینه سازی و بررسی اثر مایعات یونی بر سنتز سووفلوران

ابوالقاسم مقیمی^۱، مهدیه سادات داوودی^{۲*}، یونس پناهی^۳، مصطفی وجданی^۴

۱- استاد، ۲- کارشناس ارشد، دانشکده شیمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران- شمال

۳- دانشیار، مرکز تحقیقات آسیب‌های شیمیایی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله العظیم (عج)

۴- کارشناس ارشد، دانشکده شیمی، دانشگاه جامع امام حسین(ع)

(دریافت: ۱۳۹۰/۰۳/۲۲، پذیرش: ۱۳۹۰/۰۴/۲۳)

چکیده

سووفلوران جدیدترین هوش بر استنشاقی می‌باشد که به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد، بسیار مورد توجه قرار گرفته و استفاده از آن به صورت روز افزون در حال گسترش می‌باشد. تاکنون روش‌های مختلفی برای سنتز آن گزارش شده که بهترین آن، روش دو مرحله‌ای است. در مرحله اول الکل PEG-400 به سووفلوران تبدیل می‌شود. در این تحقیق، بهینه سازی متغیرهایی چون حلال KF، زمان واکنش مورد توجه قرار گرفته است (از PEG-400 با نسبت حجمی ۲/۵ و از KF با نسبت مولی ۱/۲ نسبت به سووکلران استفاده شد، همچنین دمای انجام واکنش بین ۹۰-۹۵°C و مدت زمان آن ۲/۵ ساعت بود). بر اساس نتایج به دست آمده، در شرایط بهینه شده سووفلوران با بهره ۹۰٪ به دست آمد. همچنین، تاثیر به کارگیری مایعات یونی به جای PEG-400 به عنوان حلal سبز بررسی شد. مشخص شد که واکنش فلوریدار شدن سووکلران توسط KF در مایعات یونی نیز با بهره کمتر انجام می‌شود. بیشترین بهره به دست آمده در حلال‌های یونی مربوط به تترابوتیل آمونیوم‌فلورید (TBAF) و برابر ۲۰٪ بود.

کلیدواژه‌ها: هوش بر استنشاقی، سووفلوران، سووکلران، مایعات یونی، فلوروریناسیون.

The Optimization and the Examination of the Effect of Ionic Liquids on the Synthesis of Sevofluorane

A. Moghimی^۱, M. S. Davoudi^{۲*}, Y. Panahi^۳, M. Vojdani^۴

Faculty of Chemistry, Islamic Azad University, Tehran North Branch

(Received: 06/12/2011, Accepted: 07/14/2011)

Abstract

Sevoflurane is a new inhalation anesthetic that because of its unique characteristics is very interesting and it's usage is developed. Different methods have been reported for its synthesis, the best one being a two-step method. In the first step, 1,1,1,3,3-hexafluoro-2-propanol (HFIP) reacts with AlCl₃ and trioxane to produce sevochlorane. In the second step, sevochlorane reacts with KF in PEG-400 and sevoflurane is obtained. In this research, the amounts of PEG-400, KF and reaction time have been optimized (PEG-400 to SVC (2.5:1 V/V), KF to SVC (1.2:1 mol/mol), T=90-95°C and t=2.5 h) and sevoflurane was obtained in 90% yield. Also, ionic liquids were used as green solvent. It was found out that fluorination reaction of sevochlorane with KF can also be performed in ionic liquids, but, however, with lower yields. The maximum yield was achieved by the use of tetrabutylammoniumfluoride ionic liquid TBAF in 20% yield.

Keywords: Inhalation Anesthetic, Sevoflurane, Sevochlorane, Ionic Liquid, Fluorination.

* Corresponding author E-mail: masa_davoodi@yahoo.com
197

Passive Defence Sci. & Tech. 2011, 2, 193-197

در حال حاضر، این دارو به دو روش در مقیاس صنعتی تولید می‌شود. روش اول یک روش تک مرحله‌ای است که در آن از واکنش ^۱،^۲،^۳،^۴،^۵ هگرافلئوروایزوپروپانول با پارافرمالدهید، اسید سولفوریک و HF، سووفلوران با بهره ۷۱٪ به دست می‌آید. معايب این روش، استفاده از مقادير زيد فرمالدهيد، HF و اسید سولفوریک است. استفاده از مقادير اضافه اين مواد موجب برجاي ماندن پسماندهای خطرناك شامل فرمالدهيد، همچنان، گاز HF به شدت خورنده و سمی بوده و برای حمل و نقل و نگهداري آن احتياط‌های ويزه‌ای باید صورت گيرد. به علت طبيعت خورنده HF، راکتورهای ويزه‌ای می‌باشند مورد استفاده قرار گيرند که در مقابل آن مقاوم باشند. به علاوه، محصول به دست آمده از اين روش، به علت وجود محصولات جانبی فراوان، نياز به خالص‌سازی گسترشده‌ای دارد.^[۶] روش دوم، یک روش سه مرحله‌ای است: در مرحله اول، متيل هگرافلئوروایزوپروپيل از متيله کردن هگرافلئوروایزوپروپانول توسط دی‌متيل سولفات تهييه می‌شود. در مرحله دوم، طی یک مرحله كلدار کردن، سووكلران تهييه می‌شود که پس از طي یک مرحله فلوئوردار کردن، به سووفلوران تبديل می‌شود. معايب اين روش، استفاده از عوامل متيله‌کننده دارای خاصيت سرطان‌زايی، استفاده از گاز سمی كلر و تعداد مراحل است. به علاوه، بهره کم مرحله دوم و توليد محصولات جانبی كلره، از ديجر معايب اين روش محسوب می‌شود. علاوه بر دو روش فوق، اخيرا روش ديگري نيز توسط بينيارز و همكارانش پيشنهاد شده است که روشی ساده، ايمن، کارا، مقرون به صرفه و دوستدار محيط زیست بوده و در آن از واکنش‌گرهای خطرناك و سمی استفاده نشده است.^[۷] اين روش شامل یک فرآيند دو مرحله‌ای است: در مرحله اول از كلرومتييله کردن HFIP، سووكلران به دست می‌آيد و در ادامه از فلوئوره کردن حدواسط سووكلران، سووفلوران سنتز می‌شود (شكل (۳)). اين روش نيز داراي معايب از قبل زمان طولاني مرحله اول، استفاده از مقادير زيد PEG-400 در مرحله فلوئوردار کردن می‌باشد.

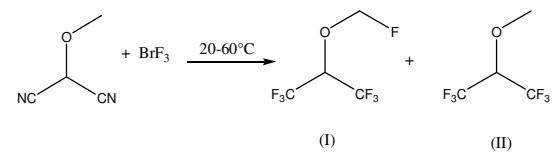
در اين تحقيق، بهينه‌سازی‌هایی در روش دو مرحله‌ای سنتز هوشبر استنشاقی سووفلوران صورت گرفته است که منجر به کاهش هزينه، کاهش آلودگی محيط زیست و افزایش ايمني توليد سووفلوران گردید. پس از آن، اثر مایعات یونی [BMIm][PF₆]^۱، [OMIm][BF₄]^۲، [BMIm][BF₄]^۳، [OPy][BF₄]^۴، [OMIm][PF₆]^۵ به سووفلوران تبديل کرد.^[۶]

۱. مقدمه

سووفلوران با نام شيميائي ^۱،^۲،^۳،^۴ هگزا فلوئورو-۲-ایزوپروپانول (فلوئورومتوکسي)، به عنوان يکي از جديدين و مهم‌ترین هوشبرهای عمومي شناخته شده بوده و از سال ۱۹۹۵ به طور كلينيكي در سراسر دنيا مصرف عمومي پيدا گرده است. سووفلوران علاوه بر غير قابل اشتغال بودن، داراي بوي مطبوع و ويزه‌گي هايي نظير القاء، بازيابي و حذف سريع و حداقل تحريك دستگاه تنفسی بوده و به عنوان يک داروي هوشبر مفيد، مخصوصا برای اطفال، مورد استفاده قرار مي‌گيرد. اين هوشبر در مقاييسه با هوشبرهای استنشاقی در دسترس، ايمني بيشتری دارد.^[۳] سرعت متابوليسم آن بالا بوده و تقریبا ۲ تا ۵ درصد از آن متابوليشه می‌شود و به طور مساوی تولید

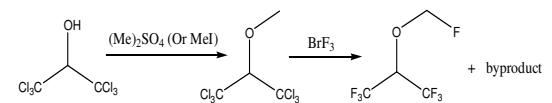
فلوريد غيرآلی و هگرا فلوئوروایزوپروپيل الكل آلي می‌کند.^[۴]

روش‌های متنوعی برای سنتز سووفلوران در منابع شيميی پيشنهاد و انجام شده است. مواد اولیه مورد استفاده برای سنتز سووفلوران شامل ^۱،^۲،^۳،^۴ هگرافلئوروایزوپروپانول (HFIP)، متوكسي مالونو نيترييل و پركلرو اترها هستند. در بيشتر آنها HFIP به عنوان ماده اولیه مورد استفاده قرار گرفته است. در برخی از اين روش‌ها، مستقيما به محصول (سووفلوران) تبديل می‌شود و در بعضی ديگر، از حد واسطه‌های عبور می‌کند که از اين بين، سووكلران (۱)،^۳،^۴ هگرافلئورو-۲- (كلرو متوكسي) پروپان، يکي از حد واسطه‌های مهم در اين رابطه است. مطابق شكل (۱)، در واکنشی که از متوكسي مالونو نيترييل به عنوان ماده اولیه استفاده می‌شود می‌توان متوكسي مالونو نيترييل را در حضور BrF₃ به سووفلوران تبديل کرد.^[۵]

شكل ۱. واکنش متوكسي مالونو نيترييل با BrF₃ جهت توليد سووفلوران (محصول (II)) تحت فلوئوره شدن اضافي به سووفلوران (I) تبديل می‌شود.

در روش ديگر، می‌توان متيل هگزا كلرو ايزوپروپيل اتر را از واکنش الكل ^۱،^۲،^۳،^۴ هگزا كلرو ايزوپروپانول با دی متيل سولفات و یا متيل يديد تهييه و سپس اتر به دست آمده را با استفاده از BrF₃ مطابق با شكل (۲) به سووفلوران تبديل کرد.^[۶]

شكل ۲. واکنش متيل هگزا كلرو ايزوپروپيل اتر با BrF₃ جهت توليد سووفلوران

¹ 1-Butyl-3-methyl-1*H*-imidazol-3-ium hexafluorophosphate(V)

² 3-Methyl-1-octyl-1*H*-imidazol-3-ium hexafluorophosphate(V)

³ 1-Octylpyridinium Tetrafluoroborate

⁴ Mono(1-butyl-3-methyl-1*H*-imidazol-3-ium)mono(tetrafluoroborate (II))

⁵ 3-Methyl-1-octyl-1*H*-imidazol-3-ium Tetrafluoroborate(II)

⁶ Tetra Butyl Amunimm Fluoride

⁷ Tetra Methyl Amunium Chloride

¹H-NMR (CDCl₃, ۲۵۰/۱ MHz): δ/δ(s, 2H), δ/δ(septet, 1H, J_{HCCF} = ۶/۵ Hz); ¹³C-NMR (CDCl₃, ۶۲/۹ MHz): ۱۲۱/۱ (qq, J_{CF} = ۲۸۳/۰ Hz, J_{CCCF} = ۶/۶ Hz), ۸۰/۴(s), ۷۲/۸ (septet, J_{CCF} = ۳۱/۴ Hz); ¹⁹F-NMR (CDCl₃, ۲۳۵/۴ MHz): -۷۳/۹ (d, 6F, J_{FCCH} = ۵/۶ Hz)

۳-۳. سنتز سووفلوران با استفاده از حلال PEG-400

سنتز سووفلوران در اثر واکنش سووکلران با KF در حلال پلی‌اتیلن گلیکول-۴۰۰ در شرایط بهینه با بهره ۹۰٪ انجام شد، برای به دست آوردن شرایط بهینه، این واکنش در مقادیر مختلف حلال و KF و با زمان‌های واکنش مختلف انجام شد. دستورالعمل سنتز سووفلوران در این حلال در شرایط بهینه به شرح زیر است:

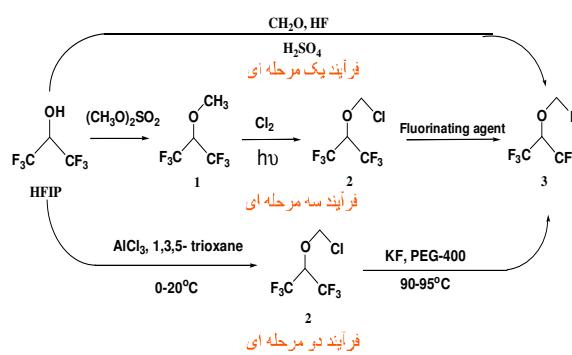
در یک بالن مجهز به همزن مغناطیسی، ۱۰ میلی‌لیتر PEG-400 وارد شد. سپس مقدار ۴/۰ گرم (۰/۰۱۸ مول) سووکلران در آن حل گردیده و مقدار ۱/۳ گرم (۰/۰۲۲ مول) KF در دمای اتاق به محلوت واکنش افزوده شد. ظرف واکنش به یک مبرد که به وسیله دستگاه سیرکولاتور تا ۰°C سرد می‌شد، متصل گردید. محلوت واکنش به مدت ۲/۵ ساعت در حمام رogen ۹۰-۹۵°C حرارت داده شده و سپس ظرف واکنش تا دمای محیط خنک شد. به محلوت واکنش، آب (۵ میلی‌لیتر) اضافه گردید و فاز زیرین که حاوی سووفلوران بود، جدا شده و بر روی MgSO₄ خشک گردید و تقطیر شد که بهینه سووفلوران با انتگرال گیری پیک F-های مختلف طیف ¹⁹F-NMR، ۹۰٪ می‌باشد.

¹H-NMR (CDCl₃, ۲۵۰/۱ MHz): δ/δ(d, 2H, J_{HCF} = ۵/۳ Hz)
δ/δ(septet, 1H, J_{HCCF} = ۵/۷ Hz); ¹³C-NMR (CDCl₃, ۶۲/۹ MHz): ۱۲۱/۱ (q, J_{FC} = ۲۸۳/۰ Hz) ۱۰۳/۱ (d, J_{FC} = ۲۲۶/۴ Hz), ۷۴/۲ (septet, J_{CCF} = ۳۱/۴ Hz); ¹⁹F-NMR (CDCl₃, ۲۳۵/۴ MHz): -۷۴/۶ (dd, 6F, J_{FCCH} = ۵/۸ Hz, J_{FCCCF} = ۲/۴ Hz), -۱۵۴/۹ (septet of t, 1F, J_{HCF} = ۵/۱ Hz, J_{FCOCF} = ۲/۴ Hz)

۴-۲. سنتز سووفلوران با استفاده از مایعات یونی

در داخل یک بالن مجهز به همزن مغناطیسی، مقدار ۰/۰ گرم (۳/۲۴۰ میلی‌مول) سووکلران و ۰/۲ گرم (۳/۴۴۲ میلی‌مول) KF ریخته شد. به محلوت واکنش ۰/۲ گرم از مایع یونی مورد نظر اضافه گردید. ظرف واکنش به یک مبرد که به وسیله دستگاه سیرکولاتور تا ۰°C سرد می‌شد، متصل شده و سپس محلوت واکنش به مدت ۲/۵ ساعت در حمام رogen ۹۰-۹۵°C حرارت داده شد. سپس ظرف واکنش تا دمای محیط خنک گردید و از محلوت واکنش جهت آنالیز، نمونه گیری شد.

TBAF^۶ و TMACl^۷ با نسبت وزنی ۱ نسبت به KF، روی بهره واکنش فلوئوردار کردن سووکلران توسط KF مورد بررسی قرار گرفت. مایعات یونی به عنوان حلال‌های حامی محیط زیست و به خاطر داشتن خواص متعددی همچون پایداری، شعله‌ور نشدن، قطبیت بالا، گزینش‌پذیری در برخی واکنش‌ها، امکان بازیافت و ... در دو دهه اخیر مورد توجه ویژه قرار گرفته است [۱۰-۱۲].

شکل ۳. روش‌های یک، دو و سه مرحله‌ای سنتز سووفلوران از هگزا‌فلوئورو ایزوپروپانول

۲. بخش تجربی

۲-۱. مواد اولیه و دستگاه‌ها

مواد استفاده شده در این تحقیق، شامل ۳،۳،۳،۱،۱،۱-هگزا‌فلوئورو ایزوپروپانول، ۱،۵-تری‌اسان، کلرید آلومینیوم، پلی‌اتیلن گلیکول-۴۰۰، TMACl و TBAF از شرکت مرک تهیه شدند. مایعات یونی [BMIm][BF₄]⁻، [OPy][BF₄]⁻، [OMIm][PF₆]⁻ و [OMIm][BF₄]⁻ مطابق با دستورالعمل‌های موجود در منابع شیمی تهیه شدند [۱۳-۱۵].

از دستگاه NMR مدل BRUKER 250MHz برای ¹⁹F-NMR از CFCl₃ و از CDCl₃ در حلال ۲۳۵MHz به عنوان مرجع استفاده شد، همچین سیرکولاتور مدل YAMATO BT-35 برای سردازی مبرد مورد استفاده قرار گرفت.

۲-۲. سنتز سووکلران

سنتز سووکلران به صورت یک واکنش تک مرحله‌ای از ۸/۰ گرم (۰/۰۴۷ مول) الکل ۳-۳،۳،۱،۱،۱-هگزا‌فلوئورو ایزوپروپانول، ۶/۳ گرم (۰/۰۴۷ مول) کلرید آلومینیوم و ۱/۴ گرم (۰/۰۱۵ مول) ۵،۳،۱-تری‌اسان، مطابق با روش گزارش شده توسط مقیمی و همکاران انجام شد [۱۶]. بهره سووکلران به دست آمده بر اساس انتگرال گیری از طیف ¹⁹F-NMR برابر با ۸۸٪ به دست آمد.

پس از آن که معلوم شد با نمونه‌گیری از واکنش مرحله دوم (فلوئوردار کردن سووکلران) و طیف‌گیری ^{19}F -NMR از آن به خوبی می‌توان درصد پیشرفت واکنش را دنبال کرد، بررسی اثر متغیرها شروع شد. نخست اثر مقادیر مختلف KF بر روی سووفلوران بررسی شد (جدول ۱). برای این منظور، از نسبت‌های مولی KF/SVC متغیر شد. نسبت مولی ۴/۰ بر CF_3/SVC استفاده شد. نسبت مولی ۲/۵ بر CF_3/SVC متفاوت است. اساس آنچه در متون شیمی گزارش شده بود، انتخاب شد [۹]. درصدهای سووکلران (SVC) و سووفلوران (SVF) گزارش شده در جدول (۱) بر اساس انتگرال پیک‌های ^{19}F -NMR گروه‌های عاملی این دو ترکیب در طیف ^{19}F -NMR مخلوط واکنش، پس از گذشت ۲/۵ ساعت بوده است.

بر اساس نتایج، بهره به دست آمده در هنگام استفاده از KF به میزان ۴/۰ برابر مولی نسبت به سووکلران در مقایسه با حالتی که از ۱/۲ برابر مولی KF نسبت به سووکلران استفاده شده است، تفاوت قابل ملاحظه‌ای نداشت. بنابراین، معلوم شد که استفاده از مقادیر کمتر KF نه تنها مشکلی در مقدار بهره واکنش فلوئوریناسیون ایجاد نمی‌کند، بلکه موجب می‌شود که هم مصرف KF کمتر شود و هم به لحاظ زیست محیطی، پساب این مرحله از واکنش، حاوی KF کمتری باشد. نسبت KF/SVC که از ۱/۲ کمتر شد، به تدریج میزان بهره واکنش پایین آمد.

جدول ۱. تاثیر مقدار KF بر درصد مولی سووفلوران موجود در مخلوط واکنش فلوئوریناسیون سووکلران*

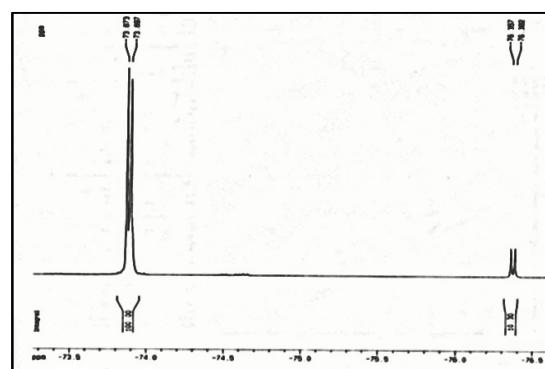
KF/SVC	SVC%	SVF%
۴/۰	۱۰	۹۰
۲/۴	۱۲	۸۸
۱/۲	۱۰	۹۰

* مقدار SVC اولیه و حلال PEG-400 استفاده شده ثابت هستند (زمان واکنش ۲/۵ ساعت و دما $۹۰\text{--}۹۵^\circ\text{C}$ بوده است)

در گام بعد، تأثیر میزان حلال مصرفی در روند واکنش مورد بررسی قرار گرفت (جدول ۲). کاهش حلال PEG-400 باعث کاهش ناچیزی در بهره محصل سووفلوران شد. کاهش میزان حلال مصرفی تا میزان کاتالیزوری، منجر به کاهش شدید بهره محصل مورد نظر گردید، به طوری که با افزایش زمان واکنش (تا ۵ ساعت) نیز نتیجه قابل قبولی به دست نیامد. بنابراین با توجه به نتایج به دست آمده برای تولید سووفلوران، استفاده از KF و حلال PEG-400 به ترتیب به میزان ۱/۲ برابر مولی سووکلران (SVC) و ۲/۵ برابر حجمی نسبت به سووکلران انتخاب شد.

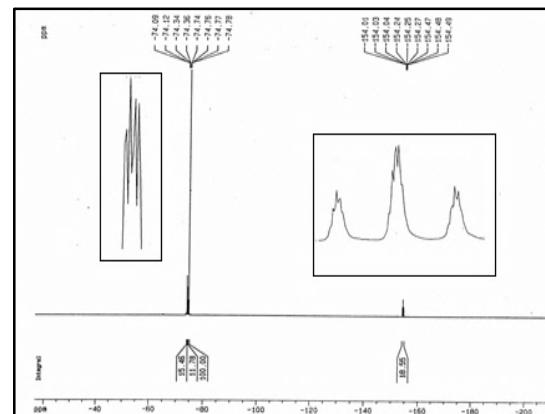
۳. نتایج و بحث

ابتدا سووکلران بر اساس گزارش‌های قبلی سنتز و مورد شناسایی قرار گرفت و پس از اطمینان از خالص بودن آن، به عنوان ماده اولیه واکنش مرحله دوم یعنی فلوئوردار شدن سووکلران توسط KF در حلal PEG-400 مورد استفاده قرار گرفت [۱۶]. در طیف ^{19}F -NMR گرفته شده از سووکلران، جایگزینی گروه الکتروفیل CH_2Cl به جای CF_3 از CF_3 ایزومر CF_2Cl به CF_3 ایزومر CF_2Cl باعث جابه‌جایی پیک CF_3 از CF_2Cl به CF_3 ایزومر CF_2Cl می‌شود، نشان دهنده سنتز محصل مورد نظر است (شکل (۴)).

شکل ۴. طیف ^{19}F -NMR مخلوط واکنش مرحله اول در حلal CDCl_3

در طیف ^{19}F -NMR مخلوط واکنش مرحله دوم (شکل (۵))، ظهرور دو پیک در $-154/9\text{ ppm}$ و $-74/6\text{ ppm}$ - نشان دهنده حضور سووفلوران می‌باشد. پیک مربوط به CH_2F در $-154/9\text{ ppm}$ ابتدا با دو هیدروژن شکافته و سه شاخه شده و سپس با شش فلوئور، هفت شاخه می‌شود. پیک CF_3 در $-74/6\text{ ppm}$ - که ابتدا با H همسایه و سپس با F دو بار شکافته می‌شود، با ساختار سووفلوران مطابقت دارد (شکل (۵)).

شکل ۵. طیف ^{19}F -NMR مخلوط واکنش مرحله دوم در حلal CDCl_3

۴. نتیجه‌گیری

در بهینه‌سازی سنتر سووفلوران با تغییر مقادیر KF، حلal PEG-400 و همچنین بررسی مدت زمان واکنش، بهترین بهره هنگامی به دست می‌آید که نسبت مولی KF به سووکلران برابر $1/2$ و نسبت حجمی PEG-400 به سووکلران برابر $2/5$ باشد. همچنین $2/5$ ساعت برای زمان واکنش و دمای $90\text{--}95^\circ\text{C}$ برای داشتن بیشترین بهره مناسب می‌باشد. در بررسی‌های انجام شده روی اثر مایعات یونی بر روی بهره سووفلوران، با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان گفت که استفاده از مایعات یونی با نسبت وزنی 1 نسبت به KF باعث افزایش بهره نمی‌شود و در بعضی از مواد باعث هیدرولیز سووکلران و در نتیجه تشکیل الكل $3,3,3,1,1,1$ -هگزا فلاؤئورو-۲-پروپانول (HFIP) می‌گردد. بنابراین سنتر سووفلوران از سووکلران و KF در حضور مایعات یونی آزمایش شده، اثر مثبتی بر بهره سووفلوران ندارد. بهترین نتیجه به دست آمده از مایعات یونی مربوط به تترا بوتیل آمونیوم فلاؤئورید بوده که بهره آن 20% است.

۵. مراجع

- [1]. Othmer, K. "Encyclopedia of Chemical Technology." Wiley-Interscience, 1985.
- [۲]. واگمن، و.، فالستر، ا. د.، ریگور، ب.، ترجمه عباسی‌وش، رحمان و موسوی، مرتضی "فارماکولوژی کاربردی داروهای بیهوشی"، انتشارات شاهد، ۱۳۸۲.
- [۳]. رابرتس، ک.، رونالد، د. م.، ترجمه خمسه، اکبر "اصول پایه بیهوشی میله"، انتشارات نشر مشاهیر، ۱۳۸۶.
- [4]. Regan, B. M. "Method of Anesthesia.," US Patent 3,683,092, 1972.
- [5]. Baker, M. T.; Ruzicka, J. K. "Process for the Synthesis of Hexa fluoropropanes.," US Patent 5,789,630, 1998.
- [6]. Baker, M. T.; Tinker, J. H. "Process for the Synthesis of Hexa fluoroisopropyl Ethers.," US Patent 5,705,710, 1998.
- [7]. Huang, C.; Vernice, G. G. "Method for the Preparation of Fluoromethyl 1,1,1,3,3-hexafluoro-2-propyl Ether.," US Patent 4,874,902, 1989.
- [8]. Ramakrishna, K.; Behme, C.; Schure, R. M.; Bieniarz, C. "A Safe and Efficient Process for the Synthesis of the Inhalation Anesthetic Sevoflurane.," Org. Proc. Res. Dev. 2000, 4(6), 581-584.
- [9]. Bieniarz, C.; Behme, C.; Ramakrishna, K. "An Efficient and Environmentally Friendly Synthesis of the Inhalation-Anesthetic Sevoflurane.," Fluorine Chem. 2000, 106(1), 99-102.
- [10]. Wasserschied, P.; Welton, T. "Ionic Liquids in Synthesis"; Wiley, 2000, 62, 1-20.
- [11]. Xue, H.; Verma, R.; Shreeveb, M. "Review of Ionic Liquids with Fluorine Containing Anions.," Fluorine Chem. 2006, 127(2), 159- 176.
- [12]. Yadav, J. S.; Reddy, B. V. S.; Basak, A. K.; Venkat Narsaiah, A. "[BmIm]PF₆ and BF₄ Ionic Liquids as Novel and Recyclable Reaction Media for Aromatic Amination.," Tet. Lett, 2003, 44 (10), 2217-2220.
- [13]. Seddon, K. R. "Ionic Liquids in Synthesis"; Wiley-VCH, 2002.
- [14]. Matsumoto, K.; Hagiwara, R. "Structural Characteristics of Alkylimidazolium-Based Salts Containing Fluoroanions.," Fluorine Chem. 2007, 128(4), 317-331.
- [15]. Galinski, M.; Lewandowski, A.; Stepienak, L. "Ionic Liquids as Electrolytes.," Electrochimica Acta, 2006, 51(26), 5567-5580.
- [16]. Moghim, A.; Mollaie, A.; Vojdani, M.; Banan, A. R.; Bigdeli, M. A. "Chloromethylation of Different Halogenated Alcohols and Nucleophilic Fluorination of Corresponding Chloromethyl Ethers.," JACR 2011, 4(16), 45-51.

جدول ۲. تأثیر مقدار حلal PEG-400 بر درصد مولی سووفلوران موجود در مخلوط واکنش فلاؤئوریناسیون سووکلران*

PEG-400 (mL)	Time(h)	SVF%	SVC%
۰/۰	۲/۵	۸۱	۱۹
۲/۵	۲/۵	۷۶	۲۴
۰/۵	۲/۵	۲۸	۷۲
۰/۵	۵	۳۷	۶۳

* نسبت مولی $1/2$ KF/SVC = $1/2$ KF انتخاب شده، مقدار SVC برای $2/5$ میلی لیتر و در تمام آزمایش‌ها ثابت بود.

در ادامه تحقیقات، به منظور تبدیل سووکلران به سووفلوران، از مایعات یونی [OPy][BF₄]^{*}, [OMIm][PF₆]^{*}, [BMIm][PF₆]^{*}, [OMIm][BF₄]^{*}, [BMIm][BF₄]^{*} و TMACl استفاده شد تا امکان‌پذیری به کارگیری این حللا مورد ارزیابی واقع شود. واکنش‌ها در دمای $90\text{--}95^\circ\text{C}$ و به مدت $2/5$ ساعت انجام شد. در پایان هر یک از واکنش‌های انجام شده، از فاز آبی نمونه برداری و با ¹⁹F-NMR آنالیز شد و درصد مولی سووکلران و سووفلوران موجود در فاز آبی بر اساس انتگرال‌گیری پیک‌های ¹⁹F-NMR مربوط به این دو ترکیب مبنای کار برای محاسبه درصد مولی این دو در فاز آبی قرار گرفت. بهره سووفلوران به دست آمده در حضور [BMIm][PF₆]^{*} و [OMIm][PF₆]^{*} بسیار ناچیز بود و بیشتر سووکلران دست نخورده باقی مانده بود. در هنگام استفاده از [BMIm][BF₄]^{*}, [OPy][BF₄]^{*}, [BMIm][BF₄]^{*} و TMACl و TBAF, [OMIm][BF₄]^{*}، مقدار محصول نسبت به واکنش سووکلران با KF (بدون حللا) کمی افزایش یافت اما هنوز مقدار سووکلران باقی مانده قابل توجه بود. به علاوه، هنگام استفاده از مایعات یونی [OPy][BF₄]^{*}, [OMIm][BF₄]^{*}، TBAF و TMACl مشاهده شد که مقداری از سووکلران هیدرولیز شده و به الكل اولیه یعنی $3,3,3,1,1,1$ -هگزا فلاؤئورو-۲-پروپانول (HFIP) تبدیل شده است. بهترین بهره (20%) با استفاده از TBAF به دست آمد (جدول ۳).

جدول ۳. مقدار درصد مولی سووفلوران، سووکلران و الكل HFIP در مخلوط واکنش سووکلران و KF در حضور مایعات یونی (بر اساس انتگرال‌گیری در طیف ¹⁹F-NMR مخلوط واکنش)

Ionic Liquid	SVF%	SVC%	HFIP%
[BMIm][PF ₆] [*]	-	۱۰۰	-
[OMIm][PF ₆] [*]	۴	۹۶	-
[BMIm][BF ₄] [*]	۴	۹۶	-
[OPy][BF ₄] [*]	۵	۸۷	۸
[OMIm][BF ₄] [*]	۶	۹۰	۴
TMACl	۸	۸۴	۸
TBAF	۲۰	۲۴	۵۶

